

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 564/2021
27.05.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгомира Милојевића, председника већа, Биљане Синановић, Радмиле Драгичевић Дичић, Радослава Петровића и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ивице Костића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Бујановцу К број 23/19 од 15.12.2020. године и Вишег суда у Врању Кж1 број 58/21 од 16.03.2021. године, у седници већа одржаној дана 27.05.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Бујановцу К број 23/19 од 15.12.2020. године и Вишег суда у Врању Кж1 број 58/21 од 16.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бујановцу К број 23/19 од 15.12.2020. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ за које му је изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 2 месеца и истовремено одређено да се иста неће извршити уколико окривљени у року проверавања од једне године не изврши ново кривично дело, с тим да период проверавања почиње да тече од дана правноснажности пресуде.

Истом пресудом обавезан је окривљени АА да сноси трошкове кривичног поступка о чијој висини ће суд сходно одредби члана 262. став 2. ЗКП одлучити посебним решењем, док је приватни тужилац ББ упућен на покретање парничног поступка ради остваривања имовинскоправног захтева.

Истом пресудом према окривљеном АА, на основу члана 422. тачка 3) ЗКП одбијена је оптужба да је извршио кривично дело увреда из члана 170. став 1. КЗ, па је у овом делу приватни тужилац ББ упућен на покретање парничног поступка ради остваривања имовинскоправног захтева.

Пресудом Вишег суда у Врању Кж1 број 58/21 од 16.03.2021. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, па је пресуда Основног суда у Бујановцу К број 23/19 од 15.12.2020. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Ивица Костић, због повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати на поновно одлучивање или да преиначи другостепену пресуду, тако што ће одбити оптужбу због кривичног дела за које је оглашен кривим, ослободити од изречене казне, обавезе плаћања трошкова и паушала, а да приватног тужиоца ББ обавезе да окривљеном надокнади трошкове кривичног поступка по трошковнику који је постављен на претресу 15.12.2020. године, као и трошкова за састав жалбе и захтева за заштиту законитости у висини од по 33.000,00 динара.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, па је након оцене навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован.

Бранилац окривљеног АА правноснажне пресуде побија због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП наводима да у конкретном случају није дошло до повреде телесног интегритета, нити повреде којом се здравље оштећеног лако нарушава, па се у радњама окривљеног не стичу битни елементи кривичног дела за које је оглашен кривим, већ се евентуално стичу елементи кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ.

Одредбом члана 122. став 1. КЗ, прописано је да ко другог лако телесно повреди или му здравље лако наруши казниће се новчаном казном или затвором до једне године.

Из изреке првостепене пресуде, у односу на коју је поднет захтев за заштиту законитости, произилази да је окривљени АА оглашен кривим што је у време, на начин и на месту ближе описаном у изреци те пресуде лако нарушио здравље приватног тужиоца ББ, тако што га је „ударио затвореном шаком у главу, у пределу леве слепоочнице ... услед ког ударца је приватни тужилац претрпео лако нарушење здравља у виду акутне стресне реакције тешког степена са поремећајем адаптације, депресије, вртоглавице и главобоље“, при чему је био свестан противправности и забрањености свога дела и хтео његово извршење.

Из чињеничног описа радње извршења кривичног дела за које је окривљени АА у овом кривичном поступку оглашен кривим, јасно произилазе сви субјективни и објективни елементи кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ – да је услед радње окривљеног дошло до лаког нарушавања здравља оштећеног ББ, које се

састоји од акутне стресне реакције тешког степена са поремећајем адаптације, депресије, вртоглавице и главобоље, па како одредбом члана 122. став 1. КЗ није прописано да је за постојање овог кривичног дела неопходно да је здравље лако нарушено искључиво услед физичке повреде, већ је за његово постојање довољно да постоји било које лако нарушавање здравља, наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, од стране Врховног касационог суда, оцењени су као неосновани.

Из напред наведених разлога, донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгомир Милојевић, с.р.**

**За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић**